

Tijd

Tijd rukt een voor een
de haren uit,
die eens het hoofd
in weelde bemanden.

Wat rest is weinig...
is weinig meer
dan een kalende liefdesdichter
met haar slechts op zijn tanden.

Zijn verzen zijn wrang,
want steeds vaker
ziet hij mogelijk liefdesgeluk
op een kaal hoofd verzanden.

Brief van een grafdelver aan een ochtendkrant

De zo onverhoeds nieuw vrijgekomen tijd
met het overijld verscheiden,
nu een jaar geleden,
van mijn bijzit
heb ik in hoofdzaak gewijd
aan schrijnomheiningenreparatiewerkzaamheden.
Maar nu paal en perk zijn rechtgezet,
zoek ik weer een concubine.
P.S. Dit onder de titel "doodgraver z.k.m."

Martin Bier

1.
Na jaren therapie...
Langzaam ontluiken
roze tulpen
op de nog drassige grond
van de pasgewiede tuin

2.
Het vuil verzameld
in één hoek van de sloot-
eind van de winter

3.
Een schrijvertje...
gevangen in de kelk
van een waterlelie

4.
Diner bij kaarslicht
de schaduw van haar wijnglas
lichtjes dansend

Arnold Vermeeren

Tijd

Waarom slechts die ene richting?
Op de automatische piloot
- en zonder remmen.
Vliegensvlug kijk ik om mij heen.
In mijn angst voor de dood,
vrezend iets te missen,
of me te vergissen;
in de keuze van het raampje.

Zij

Zonder zegen, zonder zaligheid
belooft zij harde wegen
torsend, buigend onder moeite
en verdriet
Onzeker.

Hunkerend, nee smachtend
naar het zachte gras
om te liggen met het leven
spelend, belevend liefde gevend
en zorgeloos.

Voort en voort
over het dunne harde koord
een meter boven het zachte gras
Onzichtbaar.

Noodlijdend het Noodlot aanwendend
opziend naar een onzichtbare spiegel
groeven, kraaiepoten
in een gaaf gezicht
Onzichtbaar.

Tik tik tik
ouderdom en dood,
enkel in het hoofd
Schoonheid glanst, een mooie tijd
Zichtbaar.

Vol van liefde zegt hij dan:
Zij, dat ben jij.

Jelle Peters